

тивного использования дочерей лучшего быка «Океана 1405 больше в 2,4 раза, чем дочерей быка Валдай 1108, худшего по этому признаку.

Таким образом, в относительно одинаковых условиях кормления, содержания и использования дочери различных быков имеют различную продолжительность продуктивного использования. Это необходимо принимать во внимание при оценке быков-производителей по качеству потомства.

Приведенные данные свидетельствуют о возможности селекции молочного скота на повышенную продолжительность продуктивного использования путем массового отбора и особенно методом широкого использования быков, дочери которых имеют большую продолжительность продуктивного использования.

Для организации этой селекции необходимо установить взаимосвязь этого показателя с основными селекционными признаками. Наибольший интерес представляет изучение взаимосвязи между уровнем продуктивности и долговечностью коров. Положительная связь между продуктивностью и продолжительностью их использования отмечена у дочерей быков Океан 1405 линии Красавчика КМН-746, Жасмин 273 линии Веселого КМН-45, Чирчик 1405 линии Лафета КМН-629, Акробат 20961, Ром 5558 линии Балтазара 16207, Рейс 263 линии Р.Соверинг 198998.

*Крымская государственная сельскохозяйственная
опытная станция*

УДК 636.2.082.4.451
Г.Г. ПОГРІБНИЙ

ВПЛИВ ПОПЕРЕДНЬОЇ СЕНСИБІЛІЗАЦІЇ ОРГАНІЗМУ ПРОГЕСТЕРОНОМ НА ПОКАЗНИКИ ПОЛІОВУЛЯЦІЇ У КОРІВ

Одним із перспективних біотехнологічних методів інтенсифікації розмноження тварин новостворених порід і типів великої рогатої худоби є трансплантація ембріонів. Вона дає можливість якнайповніше використати генетичний потенціал високопродуктивних корів-рекордисток та підвищити рентабельність галузі тваринництва. При впровадженні цього біотехнологічно-

© Г.Г. Погрібний, 1999

Розведення і генетика тварин. 1999. Вип. 31 – 32

го методу в сільськогосподарське виробництво України досягнуто певних успіхів як у теоретичному, так і практичному відношенні, проте, багато питань з даної проблеми все ще далекі від свого розв'язання і потребують всебічного вивчення. Постійно існує необхідність удосконалення тих чи інших способів і прийомів при трансплантації ембріонів, у тому числі й методів суперовуляційної обробки корів-донорів.

З метою підвищення виходу якісних ембріонів при стимуляції поліовуляції ми вивчали ефективність гормональної обробки 48 корів-донорів на 8–12-му дні статевого циклу фолікулоstimулюючим гормоном (ФСГ), фолігоном або сироватковим гонадотропіном (з наступним веденням через 48 годин естрофану) на тлі попереднього введення таким тваринам на 5–9-му дні статевого циклу по 100 мг масляного розчину прогестерону. Контролем служили 80 корів-донорів, яким згадані гормональні препарати застосовували без попередньої сенсibilізації організму прогестероном. Осіменяли корів-донорів підвищеними дозами спермій (50–100 млн) з інтервалом між осіменіннями 8–12 годин до закінчення статевої охоти. Ефективність гормональних обробок оцінювали під час ректального дослідження тварин на 6–8 день статевого циклу шляхом визначення розмірів яєчників, підрахунку числа жовтих тіл, кіст і неовульованих фолікулів. Кількісно-якісну оцінку вимитих нехірургічним методом на 7-й день статевого циклу ембріонів проводили мікроскопічним методом, а в окремих випадках — методом короткочасного (6–12 годин) їх культивування в середовищі Дюльбекко при температурі 37° С.

Парентеральне введення ФСГ, фолігону або сироваткового гонадотропіну на тлі попередньої сенсibilізації організму прогестероном викликало суперовуляцію відповідно у 84,4; 91,7 і 100% оброблених корів проти 79,6; 90,0 і 41,7% тварин у контрольних групах (у середньому 87,5 і 76,5% корів). Число жовтих тіл на одного донора виявилось у дослідних групах у середньому рівнім 9,1 (3–19), 7,4 (4–12) і 7,3 (3–15) проти 9,0 (3–21), 7,4 (3–20) і 6,0 (3–16) у контрольних групах. Ступінь вимивання ембріонів і яйцеклітин із статевих шляхів корів-донорів, попередньо оброблених прогестероном, становив відповідно 55,1 і 56,3; 36,3 і 31,3; 48,3 і 23,3%. Було отримано ембріонів і яйцеклітин на одного донора, який позитивно реагував поліовуляцією, відповідно 5,0 і 5,1; 2,7 і 2,3; 3,5 і 1,4. Число придатних для трансплантації ембріонів у середньому на такого одного донора, ви-

явилось рівним відповідно 2,7 і 1,8; 1,5 і 0,6; 0,5 і 0,8. Більшість одержаних ембріонів перебували на стадії морули або бластоцисти і відповідно 66,7 і 55,6; 68,0 і 36,7; 15,4 і 80,1 із них за морфологічною оцінкою були придатні для пересадки. В цілому від корів-донорів, попередньо оброблених перед стимуляцією поліовуляції прогестероном, було одержано доброякісних ембріонів на 16,5% більше, ніж від тварин контрольних груп.

Отже, корови-донори, попередньо сенсibilізовані прогестероном, чутливіше реагують на введення гонадотропних гормонів, ніж тварини, оброблені без прогестерону.

Інститут розведення і генетики тварин УААН

УДК 636.2.034:082:454.33

Г.Г. ПОГРІБНИЙ, Й.З. СІРАЦЬКИЙ

ШЛЯХИ ПОЛІПШЕННЯ РЕПРОДУКТИВНОЇ ФУНКЦІЇ У ВИСОКОПРОДУКТИВНИХ МОЛОЧНИХ КОРІВ

Мета досліджень полягала у з'ясуванні можливості поліпшення заплідненості високопродуктивних молочних корів за допомогою препаратів бета-адреноблокаторної дії. Із згаданої групи фармакологічних засобів ми застосували доцитол, нещодавно синтезований у ДНДКІ ветеринарних препаратів і кормових добавок України. Дослідження по його апробації провели у ВАТ «Княжицьке» Київської області на 173 коровах чорно-рябої породи із виділенням трьох дослідних і трьох контрольних груп тварин, сформованих за принципом аналогів. Умови годівлі й утримання дослідних і контрольних тварин були однакові. У літній період коровам дослідних груп за 10–20 хвилин до осіменіння внутрим'язово вводили доцитол (по 10 мл/гол.). Тварини контрольної групи даний препарат не одержували. У другій серії дослідів коровам дослідних груп протягом перших трьох годин після закінчення другої стадії родів внутрим'язово ін'єктували доцитол (по 10 мл/гол.) або доцитол у поєднанні з аутомолозивом (відповідно по 10 і 20 мл/гол.). Корів контрольної групи біологічно активними препаратами після отелення не обробляли.

© Г.Г. Погрібний, Й.З. Сірацький, 1999

Розведення і генетика тварин. 1999. Вип. 31–32